

***Ηπ. γ)** Βλασφημῶ, ὑβρίζω Εὐβ. (Κάρυστ.) ***Ηπ. κ.ά.**

δ) Ἐνοχλῶ Πελοπν. **3)** Ἀπαυδῶ, ἀποκάμνω Πελοπν. (Αἴγ.) : Βαρυγγώμησα ἀπ' τοῖς πολλὰς δουλείας. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀποστένω **4.** **4)** Χειροτερεῦει ἢ κατάστασις μου, βαίνω ἐπὶ τὰ χεῖρω, ἐπὶ ἀσθενοῦς Πελοπν. (Μάν.) : Βαρυγγώμει ὁ ἄρρωστος. **5)** Αἰσθάνομαι ἐνόχλησιν ἀπὸ τινος, βαρύνομαι τινα Σίφν. : Τὸν βαρυγνώμησαν.

Μετοχ. βαρ' γωμισμένος. **1)** Δύσθυμος, σκυθρωπὸς Λευκ. κ.ά. : Ἄσμ.

Στέκει ὁ γαμπρὸς περίλυπος κ' ἡ νύφη πικραμμένη

κ' οἱ συμπεθέροι τοῦ γαμπροῦ ὅλοι βαρ' γωμισμένοι. **2)**

Θηλ., ἔγκυος Πελοπν. (Γορτυν. Καλάβρυτ.) κ.ά. Συνών. ἰδ. ἐν λ. βαρύνω **Γ 1.**

βαρυγλυκός ἐπίθ. σύνηθ. βαρογλυκός Ἰων. (Σμύρν.)

***Εκ** τῶν ἐπιθ. βαρὺς καὶ γλυκός.

***Ο** πυκνὸς τὴν σύστασιν καὶ γλυκός, ἐπὶ καφέ : Καφὲς βαρυγλυκός καὶ οὖς. ὁ βαρυγλυκός.

βαρυγλωσσίζω Ἀθῆν. Πόντ.

***Εκ** τοῦ ἐπιθ. βαρὺ γλωσσος.

1) Εἶμαι βραδύγλωσσος Πόντ. **2)** Ὁμιλῶ ἀπρεπῶς Ἀθῆν. : Βαρυγλώσσεισε καὶ τὸ ἔδειρα.

βαρύγλωσσος ἐπίθ. Κέρκ. Κωνπλ. Πόντ. (Οἶν.)—Λεξ.

Μπριγκ. βαρόγλωσσος Ἰων. (Σόκ.)

Τὸ μεσν. ἐπίθ. βαρὺ γλωσσος.

1) Βραδύγλωσσος Ἰων. (Σόκ.) Κωνπλ. Πόντ. (Οἶν.)—Λεξ. Μπριγκ. **2)** Ὁ βαρυνόμενος νὰ ὁμιλήσῃ Πόντ. (Οἶν.) **3)** Ὁ βραδύνων νὰ ὁμιλήσῃ, ἐπὶ παιδίου Κέρκ. : Παιδί βαρύγλωσσο.

βαρύγγνωμος ἐπίθ. Ἰθάκ. Κέρκ. κ.ά. —ΓΣτρατήγ.

***Ηρῶ** 14 καὶ 61 βαρύγγνωμους Θράκ. (Αἴν.) Λέσβ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά. βαρόγγνωμους Μακεδ. (Βλάστ.) βαρύγνωμο τό, Κεφαλλ. κ.ά.—ΑΒαλαωρ. ***Εργα** 2,109.

***Εκ** τοῦ ἐπιθ. βαρὺς καὶ τοῦ οὖς. γνώμη.

1) Ὁ ἐμμένων πεισμόνως εἰς τὴν γνώμην του, ἰσχυρογνώμων Κέρκ. Μακεδ. (Βλάστ.) Συνών. ἀντιόβια-νος **1**, αὐτοκέφαλος **2**, βαρυκέφαλος **Β 2**, γινατῆδες, πεισματῆδες. **2)** Ὁ μὴ ἐννοῶν ταχέως ἢ εὐκόλως, δύσνους Θράκ. (Αἴν.) Μακεδ. (Βλάστ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά. : Τοῦ πιδὶ εἶναι βαρύγγνωμον κὶ δὲν τὰ παῖρθ' τὰ γράμματα Αἰτωλ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. βαρυκέφαλος **Β 1.**

3) Μελαγχολικός Ἰθάκ. Λέσβ. κ.ά. —ΓΣτρατήγ. ἐνθ' ἄν. : Οἱ δυστυχίες καὶ τὰ βάσανα τὸν ἐκάμανε βαρύγγνωμο Ἰθάκ. Στεναγμός βαρύγγνωμος ΓΣτρατήγ. 14. Ψυχὴ βαρύγγνωμη αὐτόθ. 61. **4)** Οὐδ. οὖς., παράπονον Κεφαλλ.—ΑΒαλαωρ. ἐνθ' ἄν. : Φρ. Τό 'χω βαρύγγνωμο (ἔχω παράπονα, εἶμαι δυσηρεστημένος) Κεφαλλ. || Ποίημ.

***Ο**χι, πατέρα, πίστεψε, δὲ μῶρν' ἕνας λόγος

ποῦ νὰ 'τανε βαρύγγνωμο γιὰ τὴ σκληρὴ μου μοῖρα

ΑΒαλαωρ. ἐνθ' ἄν.

***βαρυγγνωρᾶτος** ἐπίθ. βαρυγγνωρᾶτος Καππ. (Σί-λατ.)

***Εκ** τοῦ ἐπιθ. βαρὺς, τοῦ οὖς. γνώρεα καὶ τῆς καταλ.-ᾶτος.

***Ο** ἐκ διασήμεου γένους καταγόμενος : Ἄσμ.

***Α**σ' τοὺς δυνατοὺς καὶ τοὺς βαρυγγνωρᾶτους.

***βαρυγομαρῖα** ἢ, βαρυγομαρκὰ Κύπρ.

***Εκ** τοῦ ἐπιθ. βαρὺς, τοῦ οὖς. γομάρι καὶ τῆς καταλ.-ῖα.

Βαρὺ φορτίον.

***βαρυγομαρῖα** ἐπίθ. βαρυγομαρκὰς Κύπρ.

***Εκ** τοῦ ἐπιθ. βαρὺς, τοῦ οὖς. γομάρι καὶ τῆς καταλ.-ῖα.

***Ο** βαρέως φορτωμένος, ὁ φέρων βαρὺ φορτίον : Παροίμ. Ὁ δκνῖαρις ἐνὶ τθαὶ βαρυγομαρκὰς (ἐπὶ τοῦ προτιμῶντος νὰ σηκώσῃ διὰ μίαν μόνον φορὰν βαρὺ φορτίον διὰ νὰ μὴ κάμνῃ δεύτερον δρόμον).

βαρυδουλεμένος ἐπίθ. Ἀθῆν. Πελοπν. (Κάμπος Λακων. Μαζαίικ. Τρίκκ. κ.ά.)

***Εκ** τοῦ ἐπιρρ. βαρυ- καὶ τοῦ δουλεμένος μετοχ. τοῦ ρ. δουλεύω.

1) Ὁ ἐργασθεὶς πολὺ κατὰ τὴν νεότητά του Πελοπν. (Κάμπος Λακων. Μαζαίικ. Τρίκκ. κ.ά.) Πβ. βαρύ-δουλος. **2)** Ὁ ἔχων λεπτήν καὶ ἐπιμελημένην ἐργασίαν Ἀθῆν. : Ἐπιπλα βαρυδουλεμένα.

βαρύδουλος ἐπίθ. Πελοπν. (Κάμπος Λακων.)

***Εκ** τοῦ ἐπιθ. βαρὺς καὶ τοῦ οὖς. δουλειά.

***Ο** ἔχων βαρεῖαν ἐργασίαν.

βαρυζύγια ἐπίρρ. Πόντ.

***Εκ** τοῦ ἐπιθ. βαρυζύγι.

Βαρυστάθμως.

βαρυζυγιάζω Πελοπν. (Γορτυν. Λάστ. κ.ά.) βαρσοζυγιάζω Πελοπν. (Μάν.) βαρσοζυγιάζω Νάξ. (***Α**πύρανθ.) βαροζ-ζυγιάζω Σύμ. βαροζυγιάζω Σύμ.

***Εκ** τοῦ ἐπιρρ. βαρυ- καὶ τοῦ ρ. ζυγιάζω.

1) Ζυγίζω τι βαρύτερον τοῦ πραγματικοῦ πρὸς ὠφέλειαν τοῦ ἀγοραστοῦ, ζυγίζω δικαίως Πελοπν. (Μάν.) Σύμ. κ.ά. **2)** Ζυγίζω τι κατὰ τρόπον, ὥστε νὰ φανῇ τοῦτο βαρύτερον ἀπ' ὅ, τι πραγματικῶς εἶναι, ζυγίζω ἀδίκως ἐπὶ βλάβῃ τοῦ ἀγοραστοῦ Νάξ. (***Α**πύρανθ.) Πελοπν. (Γορτυν. Λάστ. κ.ά.) : Ἄσμ.

Κεφάλι μ', τί κακό 'καμες ποῦ σὲ τσιμποῦν τὰ ὄρνεα ;

νὰ μὴν ἐβαρυζύγιασες, νὰ μὴν ἀκριβοπούλεις ;

Πελοπν.

βαρυζύγιασμα τό, Πελοπν. κ.ά. βαρσοζύγιασμα Νάξ. (***Α**πύρανθ.)

***Εκ** τοῦ ρ. βαρυζυγιάζω.

***Η** ἐνέργεια τοῦ βαρυζυγιάζω **2**, ὁ ἰδ.

βαρυζύγιν ἐπίθ. οὐδ. Πόντ. (Κερασ.) βαρυζύν Πόντ. (Χαλδ.)

***Εκ** τοῦ ἐπιθ. βαρὺς καὶ τοῦ οὖς. ζύγι, παρ' ὁ καὶ ζύν.

Τὸ ἔλκον βάρος περισσότερον τοῦ ὠρισμένου ἐνθ' ἄν. : Βαρυζύν βαρυζύν ἐδῶκα σε τὸ βούτορον.

βαρύθυμα ἐπίρρ. ΧΧρηστοβασ. Διηγ. Θεσσαλ. 72.

***Εκ** τοῦ ἐπιθ. βαρύθυμος.

Δυσθύμως.

βαρυθυμιά ἢ, ΚΜπαστ. Ἀλιευτ. 149 βαρειοθυμιά Λεξ. Πρω. (λ. βαρύθυμος) Δημητρ. (λ. βαρυθυμία).

***Εκ** τοῦ ἀρχ. οὖς. βαρυθυμία.

Δυσθυμία, σκυθρωπότης.

βαρύθυμος ἐπίθ. πολλαχ. καὶ Πόντ. (Οἶν.) βαρειό-θυμος ΧΧρηστοβασ. Διαγων. 27 —Λεξ. Δημητρ. βαρά-θυμος ΣΣκίπη Ἀπέθαντ. 81.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. βαρύθυμος. Τὸ βαράθυμος κατ' ἐπίδρασιν τοῦ ἀρέθυμος.

1) Κατηφής, περίλυπος, σκυθρωπὸς πολλαχ. : Λυπημέ-νοι καὶ βαρύθυμοι χωρίσαμε τὰ βήματά μας ΓΒλαχογιάνν. Λόγοι κι ἀντίλογ. 73. ***Ο**λοι βαρειόθυμοι καὶ μὲ τὰ κεφάλια

